Broer en zus Van Twillert eren moeder met expositie

ORANJESTAD — 'Sophia' is de op het eerste gezicht nogal ongebruikelijke titel van de expositie die vanavond in Access Art Gallery van start gaat. De tentoonstelling omvat 57 schilderijen van broer en zus Douwe van Twillert en Eefje van der Straten-van Twillert, die voor het eerst samen hun werk laten zien en ook voor het eerst echt samen creatief bezig zijn geweest. Hun gezamenlijk naar buiten treden is een ode aan hun moeder Sophia, die vroeger ook het penseel heeft gehanteerd.

door Floor Huygen

Tussen de schilderende broer en zus is een aantal opmerkelijke verschillen, maar in een korte 'explosie' zijn ook een aantal gezamenlijke werken tot stand gekomen, waarin beider achtergronden zijn verwerkt.
Douwe en Eefje hebben allebei, zij het in verschillende specialisaties, in de psychiatrie gewerkt. Ze zijn ook allebei aan het schilderen geslagen. Maar broer woont in Nederland en zus woont in de tropen. In de werken van Douwe staan huizen centraal, terwijl Eefje zich vooral op landschappen en natuurobjecten richt. Beiden werken met acrylverf, maar de een op papier, de ander op schilderslinnen.
Een Nederlandse recensent heeft het werk van Van Twillert helder omschreven door te stellen dat "de Amersfoortse kunstenaar zich laat inspireren door stilte en beweging. De huizen in zijn werk symboliseren door hun vorm en kleur de stilte. Wie het beeld op zich laat inwerken, wil ook weten wat er zich achter de gevels afspeelt. Op de gewone manier kom je daar niet achter, want Van Twillert voorziet zijn huizen niet van deuren en ramen. De beweging daarbinnen speelt zich dus uitsluitend in de geest van de toeschouwer af, als een ontmoeting in de denkbeeldige ruimte van het geschilderde huis. Ook het stille landschap leent zich voor een dergelijke fantasierijke invulling, want de kunstenaar heeft de omgeving al even ondoorzichtig en schematisch aangeduid als de huizen."

TRIPTIEK

Het idee om samen te exposeren ontstond ongeveer een jaar geleden. Maar daarmee werd ook een dilemma geboren: hoe schilder je naar elkaar toe, als de karakteristieken zo verschillend zijn? Een oplossing leek gevonden in het maken van een triptiek, waarbij elk een van de zijpanelen voor zijn of haar rekening zou nemen en het middelste paneel samen zou worden gemaakt. Naarmate de expositiedatum naderbij kwam, maakte Eefje zich vooral over dat middenpaneel steeds meer zorgen. Maar, net als wel vaker gebeurt, loste dat probleem zich vanzelf op.
Het atelier van Eefje werkte zo inspirerend op haar broer dat er tijdelijk een synergie ontstond die tot de meest fantastische resultaten leidde. De rechte hoeken en lijnen van de huizen van Douwe bleken heel goed te passen in de meer vloeiende lijnen van de heuvelachtige landschappen van Eefjes werk.

Eefje van der Straten-van Twillert en haar broer Douwe hangen het schilderij op, waarmee zij een eerbetoon brengen aan hun moeder Sophia.

Ook de impressies van de cactussen van Eefje passen bij het strakke werk van Douwe en weerspiegelen wonderwel de vlakken van de soms meest vreemdsoortige bouwsels.
En grappig genoeg bleken broer en zus ook heel eensgezind in hun kleurkeuze. Op een paar werken zijn houten vormen van huizen geplakt op de acryl ondergrond van een glooiend landschap, waarmee een speels diepte-effect werd bereikt. De inspiratie straalt van die werken af.
Voor henzelf heeft het schilderij met drie hoog uitgerekte huizen vooral symbolische waarde: de twee buitenste gebouwen buigen licht naar het middelste gebouw, als twee kinderen die naar hun moeder buigen en tegen elkaar zeggen "Zo is ze er toch een klein beetje bij."
Bij de twee kunstenaars was de inspiratie na een paar dagen over en komt in deze vorm waarschijnlijk ook nooit meer terug. Een reden temeer om in de komende weken een bezoekje aan 'Sophia' te brengen.